

[Økonomi- og budgetministeren.]

lem de samlede bevillinger og det endelige regnskab som følge af bevægelser, der har fundet sted efter udarbejdelsen af tillægsbevillingsforslaget. Der vil på sædvanlig måde blive afgivet regnskabsmæssige forklaringer for sådanne afvigelser.

På finansloven for 1972-73 var de samlede indtægter på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet anslået til ca. 45,9 mia. kr. og udgifterne til ca. 42,9 mia. kr., således at *overskuddet på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet* på finansloven var ca. 3 mia. kr. I tillægsbevillingslovforslaget indgår en nettoforøgelse af indtægterne med knap 100 mill. kr. og en nettoforøgelse af udgifterne med ca. 950 mill. kr., hvorefter overskuddet på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet skulle blive reduceret til godt 2,1 mia. kr. *Kasseoverskuddet*, der foruden af de nævnte indtægter og udgifter tillige påvirkes af visse kapital- og restancebevægelser, var på finansloven ansat til ca. 2,3 mia. kr., men skønnes nu at blive omkring 1,7 mia. kr., således at tillægsbevillingslovforslaget her indeholder en nedsættelse med ca. 0,6 mia. kr. Kasseoverskuddet på ca. 1,7 mia. kr. beror ligesom i de foregående år på en foreløbig opgørelse. En endelig opgørelse vil først foreligge i forbindelse med afslutningen af statsregnskabet.

Blandt de kapitalbevægelser, der påvirker det såkaldte kasseoverskud, indgår som indtægt afdrag på statslige udlån og som udgift obligationskøb til den sociale pensionsfond, der i 1972-73 nåede op på et årsniveau på 800 mill. kr., samt afdrag på den indenlandske og den udenlandske statsgæld. Derimod indgår provenuet ved optagelse af nye udenlandske statslån ikke i det beregnede kasseoverskud. Dette provenu har i 1972-73 udgjort ca. 1,25 mia. kr. Kasseoverskuddet opgøres på ren ind- og udbetalingsbasis for 12 måneders perioden 1. april til 31. marts og påvirkes derfor foruden af indtægts- og udgiftsnoteringerne tillige af restanceforskydninger. Der kan derfor i opgørelsen af kasseoverskuddet forekomme udsving, som det er vanskeligt at forudse. Ved de skøn, der er foretaget i løbet af finansåret, har kasseoverskuddet i 1972-73 været anslået noget lavere end de nu forventede ca. 1,7 mia. kr. Den endelige opgørelse vil bero på fremkomsten af regnskabsoplysninger om

indtægter, udgifter, restance- og betalingsbevægelser fra samtlige styrelser.

Jeg skal det i følgende gennemgå hovedbevægelserne på indtægts- og udgiftsbudgettet i 1972-73 i forhold til det budget, finansloven indeholdt.

Indtægtsbudgettet er set under ét som nævnt næsten uændret med en merindtægt på ca. 100 mill. kr. Dette nettotal dækker imidlertid over en forøgelse af provenuet af forbrugsafgifter på godt 1,9 mia. kr. og en formindskelse af provenuet af kildeskat m. v. på godt 1,8 mia. kr. i forhold til finansloven.

Skønnet over *forbrugsafgifterne* blev allerede i september i fjor forhøjet med knap 1,2 mia. kr. Heraf vedrørte godt 400 mill. kr. forventet merprovenu ved afgiftsforhøjelserne i september, medens ca. 750 mill. kr. omfattede ændrede provenuskøn, navnlig for moms. Afgiftsprovenuskønnenes forhøjedes yderligere med 200 mill. kr. i november og ca. 150 mill. kr. i marts. Der er derudover nu konstateret et yderligere merprovenu på ca. 200 mill. kr. i stempelafgift og godt 300 mill. kr. i andre afgifter. I opgørelsen af det samlede provenu er der gjort fradrag med ca. 100 mill. kr. for overførsel til EF af Fællesskabets andel af told- og landbrugsafgifter. Endvidere er i overensstemmelse med budgetteringen på finansloven størstedelen af godtgørelsen af moms til byggeriet fradraget i indtægterne med et beløb på knap 1,3 mia. kr., medens kun et beløb på 50 mill. kr. er opført på boligministeriets budget som tilskudsudgift vedrørende byggeri påbegyndt efter 1. juli 1972. I budgettet for 1973-74 er byggemomsgodtgørelsen derimod som bekendt opført med et beløb på 1,2 mia. kr. som udgift under boligministeriet.

Af den samlede forøgelse på godt 1,9 mia. kr. i provenu af forbrugsafgifter vedrører ca. 0,9 mia. kr. momsen, medens resten er fordelt over næsten alle øvrige forbrugsafgifter. Merprovenuet beror især på, at indkomsterne i samfundet er steget noget stærkere i løbet af finansåret end forudsat ved fastsættelsen af finanslovens provenuskøn.

Allerede i sommeren 1972 forudsås det, at både skønnet for indbetaling af *kildeskat* og for afregning af kildeskat til kommuner var ansat for højt på finansloven for 1972-73, og i finansoversigten i september i fjor blev skønnet for statens nettoprovenu nedsat